

broj 5.
veljača 2026.

JEŽEVA BODLJA

Digitalni časopis za djecu i roditelje
odgojno obrazovne skupine Ježići

TEMA BROJA:

HRVATSKI DOM - KULTURNO SRCE PETRINJE

U ovom broju Ježići izdvajaju....

STRUČNA TEMA - OBRADA ODGOJITELJICE SAVJETNICE

HRVATSKI DOM

MAŠKAREEEEE!

PREUZIMANJE GRADSKE BLAGAJNE

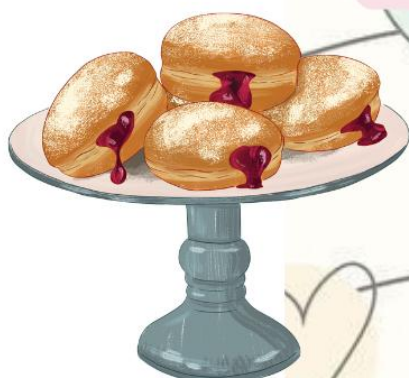
NOVA PRIČA IZ PERA TETE KATARINE

TKO O ČEMU, JEŽIĆI O KOBASICAMA

JEŽIĆI ZASLADILI VELJAČU

CRTEŽ MJESECA

LITERATURA ZA RODITELJE

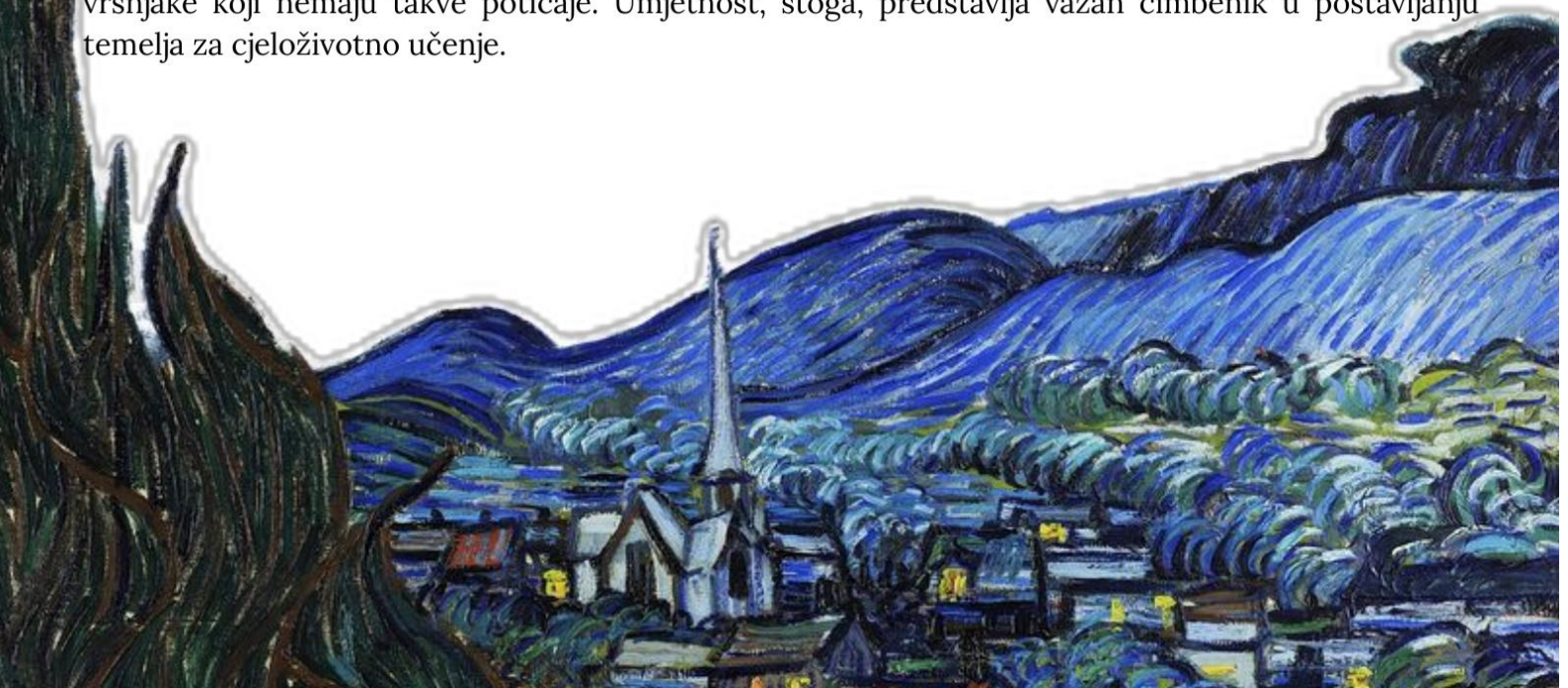

Važnost likovnog odgoja u vrtiću: temelj cjelovitog razvoja djeteta

Umjetnost u ranom djetinjstvu nije tek estetska aktivnost, već sredstvo izražavanja, istraživanja i spoznavanja svijeta. Likovni odgoj omogućuje djetetu da razvije sposobnost simboličkog mišljenja, kreativnosti i osobne interpretacije stvarnosti. Kako ističu Grgurić i Jakubin (1996), „likovno izražavanje započinje spontano, potaknuto unutarnjom potrebom djeteta za izražavanjem vlastitih doživljaja“. Bavljenje umjetničkim aktivnostima koristi djeci na brojne načine. Poboljšava njihove fine motoričke sposobnosti, koordinaciju ruku i očiju te spretnost. Ta poboljšanja podržavaju kognitivni razvoj dok djeca rješavaju probleme i planiraju zadatke kroz umjetnost. Stvaranje umjetnosti također potiče rad mozga. Poboljšava kritičko razmišljanje, donošenje odluka i pamćenje. Ove mentalne vještine ključne su za akademski i intelektualni napredak. Istraživanje različitih umjetničkih oblika pomaže djeci da bolje razumiju svoju okolinu, potiče njihovu znatiželju i usavršava njihove sposobnosti rješavanja problema. Umjetnost se ne zaustavlja samo na fizičkim i kognitivnim koristima. Ona uvelike pomaže u društvenom i emocionalnom razvoju. U suradničkim umjetničkim projektima djeca uče dijeliti, surađivati i nositi se sa socijalnim interakcijama. To su temeljne vještine za stvaranje snažnih veza i osjećaja pripadnosti unutar zajednice.

Prihvatanje utjecaja umjetnosti u ranom djetinjstvu može dovesti do dubokih promjena. Od poboljšanja fine motorike do kognitivnog i socijalno-emocionalnog rasta, umjetnost oblikuje djecu u svestrane, samouvjerene i otporne pojedince. Ovi budući lideri pristupit će svijetu s kreativnošću, suosjećanjem i strašću za kontinuiranim učenjem. Istraživanja pokazuju da djeca uključena u umjetničke aktivnosti u ranoj dobi mogu postići i do 16 % bolje akademske rezultate u odnosu na vršnjake koji nemaju takve poticaje. Umjetnost, stoga, predstavlja važan čimbenik u postavljanju temelja za cjeloživotno učenje.

Faze likovnog razvoja

Dječji likovni izraz do šeste godine života značajno se razlikuje od kasnijih razvojnih razdoblja. Djeca prolaze kroz niz faza – od šaranja i simboličkog prikazivanja do složenijih oblika reprezentacije. Zupančič i Hudoklin (2016) naglašavaju da „svako dijete prolazi kroz razvojne faze likovnog izraza koje su uvjetovane sazrijevanjem perceptivnih, motoričkih i kognitivnih sposobnosti“. Razvoj likovnog mišljenja temelji se na prethodnom razvoju vizualnog opažanja. Dijete najprije promatra, doživljava i prikuplja iskustva, a tek potom ih transformira u likovni izraz. Jedno od temeljnih načela likovnog odgoja jest naglasak na procesu, a ne na konačnom proizvodu. Vrijednost dječjeg rada nije u sličnosti s realnošću, već u osobnom doživljaju i autentičnom izrazu. Kako navode Grgurić i Jakubin (1996), „glavna obilježja dječjeg likovnog izraza su spontanost, ekspresivnost, skladnost i ritmičnost“. Svako dijete interpretira svijet na jedinstven način, a upravo ta individualnost čini srž likovnog stvaralaštva. Likovne aktivnosti potiču divergentno mišljenje, eksperimentiranje i inovativnost. Djeca kroz istraživanje materijala i tehnika uče rješavati probleme, donositi odluke i planirati tijek rada.

Uloga odgojitelja u planiranju likovnih aktivnosti

Svako je dijete individua koja obiluje maštom i kreativnošću, koje mu pomažu da prikaže svoja shvaćanja i ideje. Stoga mu je potrebno kvalitetno okruženje koje će ga poticati na slobodno stvaranje, istraživanje i produblivanje svojih znanja. Veliku ulogu u stvaranju poticajnog okruženja ima odgojitelj. Odgojitelj osmišljava i planira likovne aktivnosti u kojima djeca imaju priliku iskazati sebe. Kako bi mogli isplanirati likovnu aktivnost, odgojitelji prvenstveno moraju poznavati psihofizičke karakteristike djeteta te faze likovnog razvoja koje prolazi kroz djetinjstvo. Odgojitelj promatra i osluškuje djecu, kroz igru ih upoznaje. Na taj način prilagođava sadržaje koje će raditi s djecom. Temeljna zadaća odgojitelja jest osigurati poticajno okruženje koje djetetu omogućuje učenje kroz neposredno iskustvo – dodirrom, kretanjem, gledanjem i slušanjem. U takvom okruženju važno je omogućiti manipulaciju i istraživanje raznovrsnih materijala i predmeta kako bi dijete moglo cjelovito opažati, doživljavati i razumijevati svijet oko sebe. Pažljivo osmišljene likovne aktivnosti, usmjerene na razvoj opažanja, potiču dječju znatiželju i unaprjeđuju osjetilnu percepciju.

Poticaji trebaju biti slojeviti, problemski oblikovani i prilagođeni interesima te psihofizičkom razvoju djeteta. Ključno je da dijete aktivno sudjeluje u svim etapama stvaralačkog procesa – od planiranja i razrade ideje, preko same realizacije, do razgovora o radu i iskustvu stvaranja. Na tim se načelima razvijaju suvremeni odgojno-obrazovni pristupi koji uvažavaju prirodne načine dječje komunikacije i složenu dinamiku njihovih aktivnosti, čime se ostvaruje kvalitetna i uzajamna komunikacija među sudionicima odgojno-obrazovnog procesa. Sustavno promatranje djece tijekom aktivnosti te prepoznavanje njihovih interesa i sposobnosti pomaže odgojitelju u osmišljavanju primjerenih zadataka. Njegova uloga nije davati izravne upute o tome kako nešto nacrtati ili izraditi, već postavljati izazove koji potiču znatiželju i daljnje istraživanje. Nametanje gotovih rješenja ili korištenje šablona stavlja dijete u pasivnu ulogu izvršitelja tuđe ideje, što može dovesti do zasićenja, gubitka motivacije i usporavanja kreativnog razvoja. Likovno izražavanje započinje spontano, vođeno unutarnjom potrebom djeteta za izražavanjem. Dobro osmišljena likovna aktivnost omogućuje svakom djetetu da izrazi ono što često ne može verbalizirati – emocije, doživljava i unutarnje svjetove.

Zaključak

Likovni odgoj u vrtiću ima višestruku i duboku vrijednost. On je sredstvo izražavanja, istraživanja i komunikacije, ali i snažan razvojni poticaj. Razumijevanje faza likovnog razvoja, poštivanje individualnosti dječjeg izraza te stručno vođene aktivnosti ključni su elementi kvalitetne pedagoške prakse. Kada se umjetnosti

pristupa kao procesu otkrivanja, a ne samo stvaranja proizvoda, dijete dobiva prostor za slobodu, maštu i osobni rast. Likovni odgoj time postaje temelj cjelovitog razvoja i važan dio suvremenog ranog i predškolskog odgoja.

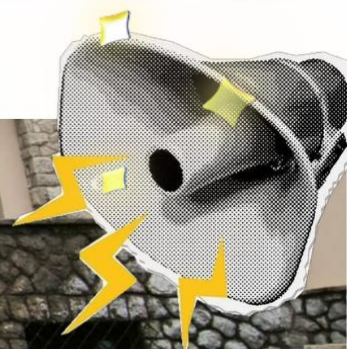
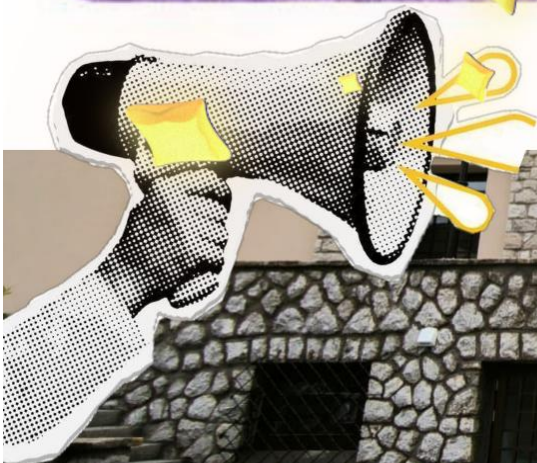

Anabela Kunert, odgojiteljica-savjetnica

HRVATSKI DOM

- nalazi se u samom centru grada Petrinje
- tijekom povijesti služio je različitim kulturnim i društvenim udrugama
- glavno društveno-kulturno mjesto u Petrinji
- stradao je u potresu, ali je obnovljen i danas predstavlja simbol obnove grada

Na današnjem mjestu
Hrvatskog doma 1592. g.
izgrađena je petrinjska
tvrđava.

Godine 1753. počinje
preuređenje petrinjske
tvrđave.

U jednokatnoj zgradi
Svratište "K lavu" iz 18. st.
osnovan je Hrvatski dom
Petrinja 1913. g.
Zgrada je srušena 1941. g.

Današnja zgrada
otvorena je 28. studenog
1954. g. kada Hrvatski
dom postaje Dom kulture
Petrinja

Nakon Domovinskoj rata
vraća se stari naziv
ustanove Hrvatski dom
Petrinja.

Danas kroz bogat program radionica,
izložbi, koncerata i edukacija doprinosi
kulturnom i društvenom životu Petrinja.
U sklopu Hrvatskog doma djeluju
Galerija "Krstó Hegeđušić", Centar za
mlade "Laura", Folklorni ansambl
"Petrinjčica", Petrinjski puhačkih ansambl,
dramski studio te Kabinet za psihološku
podršku u zajednici.

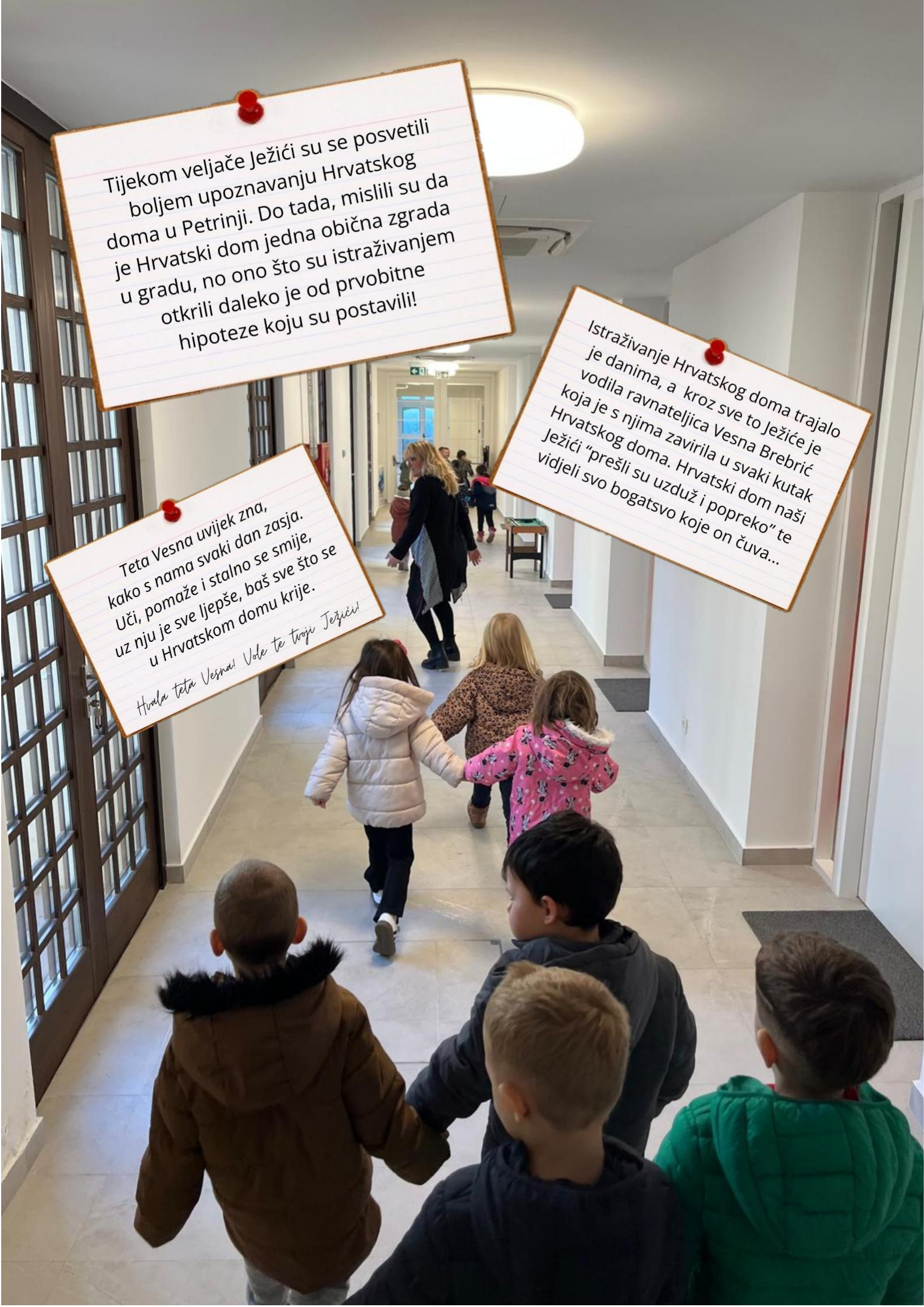
**ZANIMLJIVE POVIJESNE ČINJENICE
O HRVATSKOM DOMU...**

Tijekom veljače Ježići su se posvetili boljem upoznavanju Hrvatskog doma u Petrinji. Do tada, mislili su da je Hrvatski dom jedna obična zgrada u gradu, no ono što su istraživanjem otkrili daleko je od prvobitne hipoteze koju su postavili!

Istraživanje Hrvatskog doma trajalo je danima, a kroz sve to Ježiće je vodila ravnateljica Vesna Brebrić koja je s njima zavirila u svaki kutak Hrvatskog doma. Hrvatski dom naši Ježići "prešli su uzduž i popreko" te vidjeli svo bogatsvo koje on čuva...

Teta Vesna uvijek zna,
kako s nama svaki dan zasja.
Uči, pomaže i stalno se smije,
uz nju je sve ljepše, baš sve što se
u Hrvatskom domu krije.

Hvala teta Vesna! Vole te tvoji Ježići!

U samim počecima upoznavanja Hrvatskog doma, teta Vesna nas je upoznala sa udrugom Hrvatska žena i Maticom Hrvatske, koje imaju i izložbeni prostor sa starinama našega kraja i Petrinje. To nam se jako svidjelo pogotovo zato što mi za puno tih starina znamo. Poseban osmijeh na licu nam je izmamila stucka!

Bila je jedna sasvim obična srijeda, a mi smo se uputili u Hrvatski dom, ne bi li nastavili istraživanje. Kada smo stigli, dočekala nas je teta Vesna koja je rekla da ima iznenađenje za nas. Ušli smo u veelik dvoranu, a ispred nas se nalazilo veliko bijelo platno. Rekla nam je da se smjestimo, što smo i učinili... Ubrzo nakon što smo se smjestili, pedagoginja Marija i naša odgojiteljica Ivana podijelile su nam grickalice (one su sigurno znale za iznenađenje), a zatim je počeo crtani film. Uživali smo, doživjeli smo jedno predvno iskustvo, a uz to sve smo bili "sami samcati" u kinu. Kakva uživaancija!!!!

Jednog ponedjeljka, dok smo istraživali Hrvatski dom, odlučili smo provozati se liftom jer nas je zanimalo gdje on vodi. Kada je lift odzvonio i kada su se vrata otvorila, zatekli smo se ispred čarobnih vrata. Kada smo ušli u sobu koja se skriva iza tih vrata imali smo što vidjeti - prekrasnu sobu za dramske aktivnosti i probe prepunu scenskih i glazbenih rekvizita!

**NA KRAJU NAŠE AVANTURE PO HRVATSKOM DOMU,
POČASTILI SMO SE PIZZOM I SOKOM! TIME SMO I SLUŽBENO
ZAVRŠILI NAŠE ISTRAŽIVANJE!**

Hrvatski dom u Petrinji je zapravo dom u koji smo svi dobrodošli. Kada ga pogledamo, uvijek nam se čini kao da nam maše i poziva nas unutra. Tamo se smijemo, plešemo, glumimo, pjevamo i učimo nove stvari. Kao da u njemu živi neka mala iskra koja voli kad su ljudi zajedno. Kad je bio potres, naš Hrvatski dom se jako, jako potresao i ozlijedio. Bilo nam je žao, ali nikada ga nismo zaboravili. Čuvali smo ga u mislima i pričama, i čekali da opet stane na svoje noge. Sada kada se popravio, svaki novi prozor, svaki novi kamen izgleda kao osmijeh koji mu je konačno vraćen na lice.

Preobučeni u vesele ježiče, svima smo ponosno pokazali kojoj skupini pripadamo. Tako maskirani smo ušli u Hrvatski dom i još s vrata viknuli: "Maškareee!".

Dočekala nas je otvorenog srca, raširenih ruku i s velikim osmijehom naša teta Vesna s kojom smo onda tako odjeveni nastavili naše istraživanje.

Nakon odrađenog posla teta Vesna nas je počastila finim i mirisnim krafnama. Punog trbuha i s osmijehom na licu zahvalili smo se na gostoprimstvu i dogovorili slijedeći susret.

No, ni to nije bilo sve... na samom kraju odlučili smo iznenaditi i zaposlenike Petrinjskog radija pa smo fašničko raspoloženje prenijeli i na njih!

MAŠKAREEEEE!

PREUZIMANJE GRADSKE BLAGAJNE

Da, da, dobro ste čuli!
Na fašnički utorak izvršili smo bodljikavi
pohod na gradsku upravu.
Pridružila nam se i skupina "Zvezdice",
obučena kao licitarska srca.

Sve u gradskoj upravi osvojili smo na
prvi pogled, teta dogradonačelnica Tea
Rambovsek Aleksić je rekla da uzmemo
što god želimo. I uzeli smo! Uzeli smo
sve krafne, nijednu im nismo ostavili.

*Hvala našoj dogradonačelnici na predivno
provedenom fašničkom utorku kod nje u
gostima! Kao najvećoj obožavateljci našeg
časopisa, odlučili smo joj pokloniti posebnu
diplomu...*

*Kad se Hrvatski dom
sjetio tko je bio*

NOVA PRIČA IZ PERA TETE KATARINE

Kad se Hrvatski dom sjetio tko je bio

Nitko ne zna točno *kada* se ova priča dogodila.

Neki kažu da je bilo zimi.

Drugi da je bio sumrak nekog običnog dana.

A ima i onih koji tvrde da se takve stvari događaju izvan vremena — onda kad zgrade same odluče nešto ispričati.

U Hrvatskom domu u Petrinji, četvero djece — **Petra, David, Dominik i Sara** — stajali su u velikoj dvorani, u tišini koja nije bila prazna, nego puna neizgovorenih riječi.

„Čujete li ovo?“ šapnula je Sara.

Nije to bio zvuk.

Više kao **drhtaj** — duboko u podu, ispod pozornice.

Ispod pozornice, tamo gdje se inače ne gleda, nalazila su se mala, gotovo nevidljiva vrata.

Nisu bila zaključana.

Nikad nisu ni bila.

Kad ih je Petra dotaknula, otvorila su se sama — tiho, kao da su čekala.

Stepenice su vodile dolje, u kamen.

Zrak se promijenio.

Mirisao je na vlagu, dim i nešto metalno.

„Ovo nije dio zgrade kakvu znamo,“ reče Dominik.

„Ovo je ono što je bilo prije,“ odgovori David.

Na zidovima su se nazirali znakovi — polumjeseci, križevi, strelice, imena koja nitko više ne izgovara naglas.

Na kraju hodnika stajala su velika vrata od grubog kamena.

Kad su ih dotaknuli, nije se čulo škripanje.

Čuo se — **udar vjetra**.

Odjednom su stajali vani.

Ispred njih se uzdizala **tvrđava**.

Visoki bedemi.

Baklje.

Ljudi u pokretu.

„Mi... nismo sami,“ šapne Sara.

Na bedemima su stajali **hrvatski branitelji**, u jednostavnoj odjeći, umorni, ali odlučni.

U daljini — druga vojska, s tamnim zastavama, drugačijim jezicima i oklopima.

„Turci,“ prošapće Petra.

„I Hrvati,“ doda David.

„I Petrinja,“ zaključni Dominik.

Zrak je bio pun napetosti, ali ne buke.

Nije to bila borba kakvu djeca znaju iz priča o junacima.

Bila je to borba **čekanja**.

Jedan stariji čovjek, stražar s ožiljkom na licu, primijeti djecu.

„Ne bojte se,“ reče im mirno.

„Vi niste ovdje da se borite.“

„Zašto smo ovdje?“ upita Sara.

Stražar pogleda prema gradu iza bedema.
„Da vidite.“

Kad je došlo do sukoba, nije bilo krika ni krvi.
Bilo je trčanja.
Bilo je udaranja štitova.
Bilo je povika upozorenja.

Djeca su se držala zajedno.

Petra je osjetila strah — ali i nešto drugo.
Razumijevanje.

Vidjela je mladića koji brani vrata, ne zato što voli borbu, nego zato što iza njega stoji grad.
Vidjela je vojnika s druge strane koji se koleba, jer ni on ne zna zašto je tu.

„Ovo nije crno-bijelo,“ šapne David.
„Ovo je teško,“ doda Sara.

Dominik pogleda prema bedemima.
„Ali grad stoji.“

Borba nije trajala dugo.
Jedna se strana povukla.
Baklje su se spustile.
Zrak se smirio.

Stražar se okrene prema djeci.

„Gradovi se ne pamte po pobjedama,“ reče.
„Pamte se po tome da su ostali.“

U tom trenutku, zidovi oko njih počeli su se mijenjati.
Kamen je postajao gladi.
Baklje — svjetla.
Tvrđava — dvorana.

Djeca su ponovno stajala u Hrvatskom domu.
Pozornica je bila tiha.
Sve je bilo isto.

Ali oni — nisu.

„Je li to bilo stvarno?“ upita Sara.

Petra položi ruku na pod.
Još je bio topao.

„Dovoljno stvarno,“ reče.

Kažu da Hrvatski dom stoji na mjestu gdje je grad naučio jednu važnu stvar:
da se dom ne brani samo rukama —
nego pamćenjem. Ako ikad stanete na pozornicu i osjetite lagani nemir pod nogama,
ne bojte se.

Možda vas zgrada samo podsjeća
da ste dio nečega starijeg od vas.

I da grad – još uvijek stoji.

Ovaj put priču smo slušali u Centru za mlade Laura, a nakon čitanja priče nas je Matej Dumbović proveo kroz poligon prepreka gdje smo morali opskrbiti naš grad potrebštinama i to baš onako kako se nekada tijekom povijesti radilo - što skupiš to imaš! Svatko je morao smisliti što je ulovio.

TKO O ČEMU, JEŽIĆI O KOBASICAMA

Niko: "Teta ja sam u petak bio na koljevini!"

Odgoviteljica: "Što si radio? Pomagao?"

Niko: "Da. Tati sam pomagao u velikoj garaži na brdu. Tamo ti je moj tata prije živio, kad je bio dijete."

Odgoviteljica: "Što je bio tvoj zadatak?"

Niko: "Stavljao sam meso u onaj stroj."

Odgoviteljica: "Koji stroj?"

Niko: "Mmm... Ne mogu se sjetiti kako se zove."

Odgoviteljica: "Dobro, što radi taj stroj?"

Niko: "Stavlja meso u kantu. Prvo moraš narezati meso na komadiće, a za to ti treba nož bušilica. Onda te kockice stavljaš u stroj i meso curi u kantu."

Odgoviteljica: "I šta se onda radi s mesom?"

Niko: "Dodaješ mu neko brašno i onda tako stoji i onda ga netko stavi kuhati i peći."

"Ma ne Niko!", ubacio se Dorian. "Kada staviš sve sastojke onda moraš to sve drobiti rukama, dok se jako ne izmiješa."

Odgoviteljica: "Dobro. Kada smo ga dobro izmiješali, što onda radimo?"

Dorian: "Onda to meso stavljaš u stroj sa ogromnim kotačem. I onda vrtiš kotač da potjeraš kobasu. E, ali onda moraš imati zdjelu gdje ćeš loviti i vrtiti kobasice po dvije, da se ne mogu razdvojiti."

Niko: "Ali zaboravio si reći da prvo moraš one špage staviti u vodu i onda one stoje u vodi i onda to obučeš na cijev iz koje izlazi kobasa."

Dorian: "Da i onda kobasice moraju ići na tavan da se osuše i onda ih prebaciš na drugi."

Odgoviteljica: "Zašto ih prebaciš na drugi?"

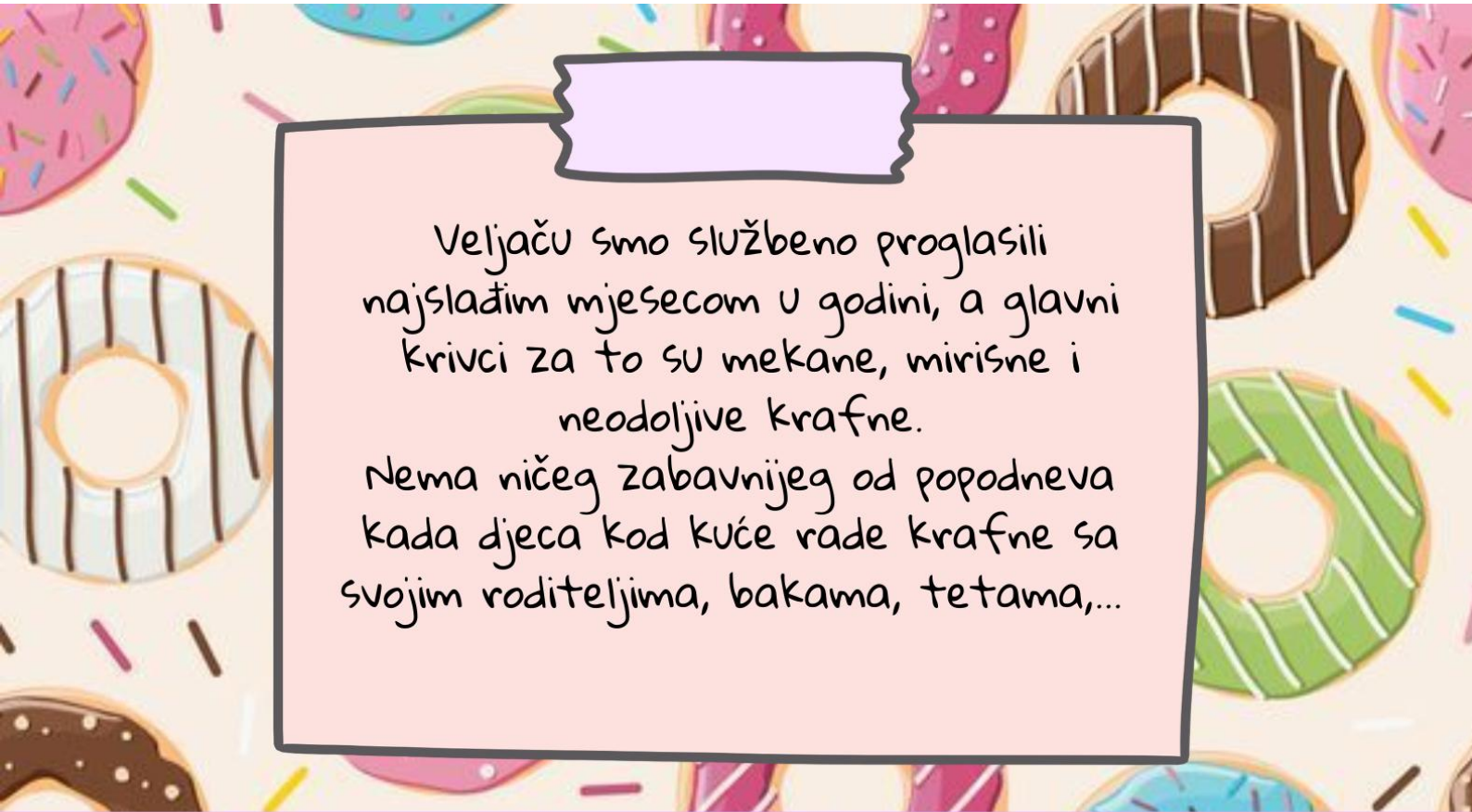
Dorian: "To se mora dva puta, malo tamo, malo tamo drugdje, ako ih ne mičemo onda se uznoje i budu mokre i onda moraš raditi ispočetka."

Odgoviteljica: "Što je najvažnije napraviti da kobasice budu dobre?"

Dorian: "Sve sastojke dobro zdrobiti rukama da ti ruke budu masne i onda je dobra."

Niko: "Da kobasice budu dobre najvažnija je voda s češnjakom."

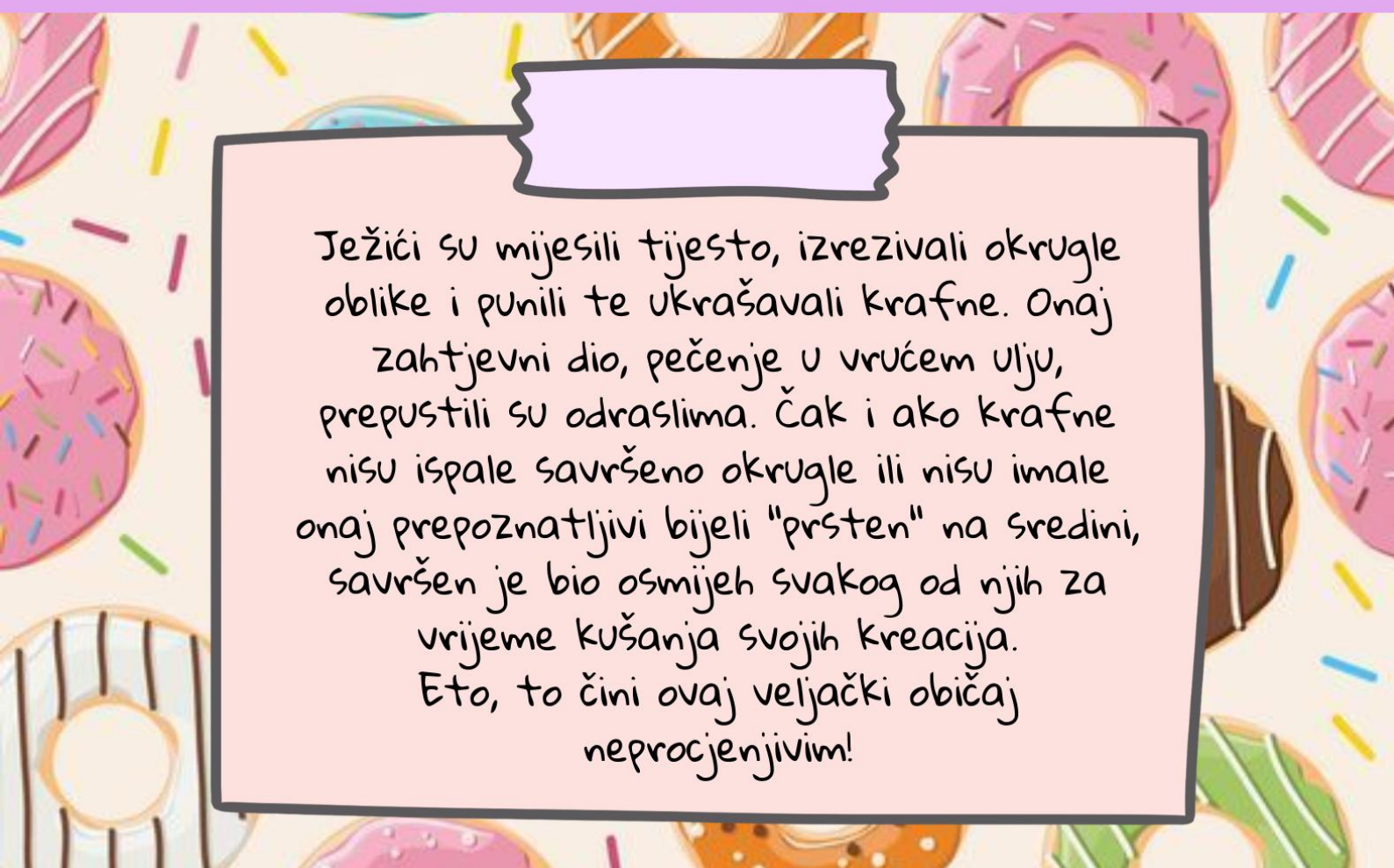

Veljaču smo službeno proglasili najsladim mjesecom u godini, a glavni krivci za to su mekane, mirisne i neodoljive krafne.

Nema ničeg zabavnijeg od popodneva kada djeca kod kuće rade krafne sa svojim roditeljima, bakama, tetama,...

Ježići zasladili veljaču

Ježići su mijesili tijesto, izrezivali okrugle oblike i punili te ukrašavali krafne. Onaj zahtjevniji dio, pečenje u vrućem ulju, prepustili su odraslima. Čak i ako krafne nisu ispale savršeno okrugle ili nisu imale onaj prepoznatljivi bijeli "prsten" na sredini, savršen je bio osmijeh svakog od njih za vrijeme kušanja svojih kreacija. Eto, to čini ovaj veljački običaj neprocjenjivim!

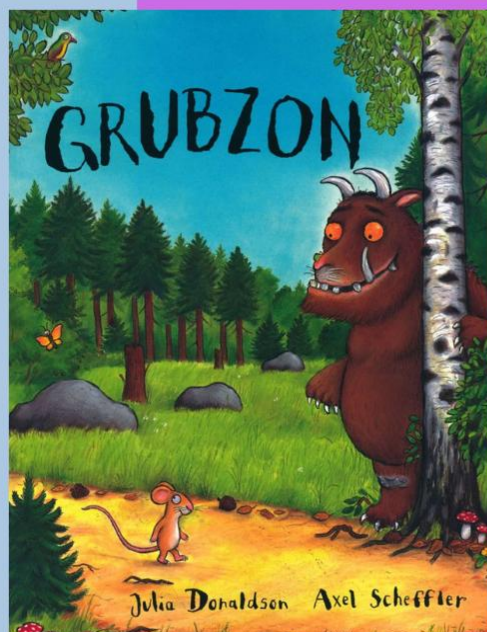

CRTEŽ MJESECA

Bojan Dragaš, *Strašna maska Hulk*

"Kroz duboku šumsku tminu Miš jedan u šetnju krene. Dopadne odmah se liji čim vide oči ga njene..." A što se dogodi kada sretno gladnog grubzona saznat ćete ako nastavite put... Pođite dublje u tu šumu i otkrijte što se dogodi kad taj pametni miš naiđe na lisicu, sovu, zmiyu i gladnog GRUBZONA.

Uvažavanje, integritet, autentičnosti odgovornost četiri su odgojne vrijednosti potrebne da bi se djeca i cijela obitelj razvijali u pozitivnom smjeru. U knjizi "Četiri vrijednosti koje će djecu pratitido kraja života" Jesper Juul za primjer navodi stvarne obiteljske situacije koje su mu njegovi čitatelji opisivali u pismima, tražeći od njega savjet.

U ovoj prekrasnoj knjizi, autorice - odgajateljice djece predškolske i školske dobi, s tisućama sati pripovijedanja za sobom - pretvaraju ključne sastojke pripovijedanja u iznenađujuće jednostavnu metodu koja svakoga može učiniti stručnjakom za pripovijedanje. Njihova intuitivna tehnika primjenjuje događaje i predmete iz svakodnevnog života vašeg djeteta kako bi pripovijedanje bilo jednostavno i pristupačno

Dječji vrtić Petrinjčica

Mišana Dujnića 25, Petrinja

UREDNIŠTVO:

IVANA BERIŠA,
odgojiteljica

MARTINA PENTEK,
odgojiteljica

MARIJA LEKO,
pedagoginja

IZVORI

[Važnost likovnog odgoja u vrtiću: temelj cjelovitog razvoja djeteta]

1. Eisner, E. W. (2002). *The Arts and the Creation of Mind*. New Haven: Yale University Press
2. Grgurić, N., i Jakubin, M. (1996). *Likovna kultura u predškolskom odgoju*. Zagreb: Školska knjiga.
3. Lowenfeld, V., i Brittain, W. L. (1987). *Creative and Mental Growth (8th ed.)*. New York: Macmillan.
4. Zupančič, T., i Hudoklin, M. (2016). *Razvoj likovnog izraza u ranom djetinjstvu*. Ljubljana: Pedagoški fakultet.

[Hrvatski dom]

1. Grad Petrinja - Znamenitosti. Izvor preuzet s World Wide Web-a. Dostupno na: <https://petrinja.hr/znamenitosti/>.
2. POU Hrvatski dom Petrinja. Izvor preuzet s World Wide Web-a. Dostupno na: <https://www.hd-petrinja.hr/o-nama/>.
3. TZ Petrinja - Baština. Izvor preuzet s World Wide Web-a. Dostupno na: <https://petrinjaturizam.hr/bastina/>.

FOTOGRAFIJE

Sve fotografirana djeca imaju suglasnosti potpisane od strane roditelja.

Fotografije i slike povezane s dizajnom stranica preuzete su s platforme Pinterest i Canva te nisu zaštićene autorskim pravima. Dostupno na: <https://www.pinterest.com/> i <https://www.canva.com/>.

Fotografije preuzete za potrebe izrade rubrike [Gradska Munjara] preuzete su sa stranica Turističke zajednice grada Petrinje te stranica Ministarstva za kulturu i medije. Dostupno na: <https://petrinjaturizam.hr/> i <https://min-kulture.gov.hr/gradska-munjara-setaliste-kajetana-knezica-1-petrinja/28339>.